

Реч директора

Године 2020. и 2021. имали смо тежи период, кроз који смо, као школа, морали проћи, а то је била пандемија ковида 19, чије се последице и сада осећају. Успешно смо (прилагођавајући наставни план и програм и уводећи нове онлајн програме за наставу на даљину) превазишли многе потешкоће (укидање наставе у виду непосредног рада и увођење онлајн часова).

Након попуштања епидемиолошких мера, вратили смо се старим активностима, пројектима и учешћима на бројним такмичењима и смотрема, по чему је наша школа веома позната. Поред отежаних услова услед последица пандемије, наши ученици су успели да се пласирају на окружни и републички ниво такмичења из бројних предмета (историја, физика, информатика, математика, биологија...).

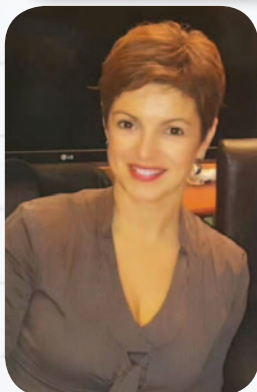
Са великим успехом смо били учесници бројних ваннаставних активности и пројеката (сарадња са градским музејом, са Удружењем за неговање традиције „Извор“, учешће у смотри Академије „Сарадници Сунца“ и сл.).

Овог летњег распуста, пре почетка школске године, наставили смо се бавити сређивањем школског простора. Наиме, уз помоћ материјално-финансијске подршке локалне самоуправе заменили смо стаклене панеле на нашој спортској хали и комплетно реновирали ћачке свлачионице. У плану је замена унутрашње столарије и реконструкција система грејања школе и хале.

Наставили смо сарадњу са школама из различитих европских земаља кроз Еразмус плус пројекте (Чешка, Шпанија, Хрватска, Пољска, Италија, Португал, Естонија, Бугарска и Летонија) у виду размене ученика преко студијских путовања.

Желим свим ученицима и колегама срећан Дан школе, са жељом да и у тежим временима наставимо да идемо напред!

Милан Ђорђевић, директор Школе

Наставни план и програм је, услед пандемије ковида 19, 2020. и 2021. године измењен у смислу његове реализације. Наиме, добар део наставног особља је морао бити, путем усавршавања, оспособљен за коришћење програма за наставу на даљину (Microsoft Teams, Google meet, Zoom и сл.). Поред тога борили смо се и са другим проблемима, као што су замене наставника услед изолације. Доста потешкоћа смо успешно решили, водећи рачуна да обезбедимо адекватан процес образовања, како за ученике са села, тако и за оне у граду, а у исто време бринући се да не угрозимо њихово здравље и здравље колега. Константно смо ишли у корак са процесом дигитализације, и на тај начин изашли као победници, уз сарадњу са родитељима, наставницима и ученицима.

Срећан Дан школе, са жељом да наставимо храбро и у истом духу!

Марија Ђокић, помоћник директора Школе

РЕЧ НАЈБОЉИХ

Зовем се Емилија Тошић и тренутно похађам Књажевачку гимназију.

Док сам ишла у Основну школу „Димитрије Тодоровић Каплар“, волела сам да идем на такмичења. Ишла сам на разна такмичења из природних наука – математике и физике, и стизала до окружних нивоа. Два пута сам била на такмичењу из хемије. Волела сам да се такмичим и из српског језика и историје. На такмичењима из информатике и разним смотрема из физике и биологије остварила сам одличне резултате на републичком и међународном нивоу. До републичког нивоа сам дошла и на такмичењу из технике и технологије у петом разреду, када сам, такође, освојила веома добар резултат. Завршила сам Основну музичку школу „Предраг Милошевић“, а учествовала сам и у многим спортским и другим ваннаставним активностима.

Захваљујући мојој учитељици, разредном старешини и осталим наставницима, боравак у овој школи ће ми остати у веома лепом сећању. Пријатељства која сам створила су такође обележила тај период мог живота.

Емилија Тошић

Са знатижељом и великим очекивањима сам кренула у основну школу. Желела сам да проширим своја знања из разних области, али и да буде занимљиво. Тако је и било. Са учитељицом Мирјаном Радовановић градили смо темеље, али имали и прилику да се опробамо на многим пољима, да изразимо своју креативност; учествовали смо у бројним манифестацијама, рецитовали, глумили и изводили експерименте, кроз које смо много научили и који су и одредили моје интересовање за природне науке. Од трећег разреда учествујем на такмичењима из математике и такмичењима Мислиша и Кенгур без граница. Такође сам била и део тима који је представљао нашу школу на Математичкој олимпијади у Београду. Поред интересовања за математику, јавило се интересовање за физику, која ми је, због своје специфичности, била врло занимљива. Сваке године сам се такмичила из овог предмета и постижала добре резултате. Такође, разредни старешина Ивица Мишић је својим

занимљивим предавањима пробудио у нама љубав према историји па сам, поред такмичења из математике и физике, учествовала и на такмичењима из историје. Велико интересовање јавило се и за енглески језик, зато сам се и из овог предмета такмичила често.

Занимљиво је било и учешће на Државном првенству истраживачких радова основаца, на коме смо истраживали одређене појаве, радили тест знања и бранили свој рад пред комисијом. Посебно занимљиво искуство донело ми је учешће на радионицама у оквиру припрема за пројекат Песталоци, у Швајцарској, као и у пројекту Ерасмус.

Милица Ђорђевић

Моје име је Филип Ранђеловић. Рођен сам 18. 01. 2007. године у Нишу. Године 2021. сам завршио Основну школу „Димитрије Тодоровић Каплар“, у Књажевцу, као носилац Вукове дипломе и ђак генерације.

Током свог школовања учествовао сам на бројним општинским, окружним, републичким и међународним такмичењима, за која сам више пута награђиван. Своје знање и способности посебно сам показао на такмичењима из историје, биологије, хемије, српског језика и књижевности – Књижевна олимпијада, математике – Мислиша, информатике и рачунарства – Дабар. Највеће успехе сам постигао на међународним такмичењима из енглеског језика Hippo и Willkommen, информатике и рачунарства – INFOS и DPIOS.

Учествовао сам и у бројним ваннаставним активностима, као што су ТНТ, школске представе, Бибине чаробне полице, Ерасмус, Образовање за права деце.

Школовање сам наставио у Средњој електротехничкој школи „Никола Тесла“, у Нишу. Тренутно сам ученик прве године образовног смера Електотехничар информатичких технологија.

Филип Ранђеловић

ПРИЈЕМ ПРВАКА

У уторак 31. августа 2021. године у нашој школи приређен је пријем првака. Као и сваке године, добродошлицу новим другарима пожелели су некадашњи прваци, а сада ученици другог разреда, приредбом коју су припремили вођени својим учитељицама Сашком Алексић, Александром Првуловић и Желицом Милојевић. Након поздравног говора директа Школе Милана Ђорђевића, полазницима су се обратили своји учитељи, који су их потом повели у учионице, где су их чекали пригодни поклони које је обезбедила Општина Књажевац.

Сашка Алексић, учитељица

Чешка

У оквиру Еразмус K229 пројекта „First Aid in School Teaching and Training“ (FAST), ученици наше школе - Ива Милутиновић, Нађа Стефановић, Ања Спасић и Миња Богдановић, заједно са својим наставницима Маријом Ђокић и Зденком Филиповићем, од 21. до 27. октобра 2021, били су на студијском путовању у граду Нимбурку, у Републици Чешкој, где су, заједно са партнерским школама из Летоније, Турске и Румуније, посетили Средњу медицинску и зубнотехничку школу из тог града. Учествовали су на разним радионицама и стекли доста теоретског и практичног знања у пружању прве помоћи у различитим ситуацијама, а посебно у пружању кардиопулмонарне реанимације (ЦПР). Осим тога, били су у посети ски-центрима Харахову и Рокитњицама над Јизером, где су, уз дуге пешачке туре и дружења у природи, имали практичну обуку у пружању прве помоћи. Такође су посетили и главни град Републике Чешке Праг и упознали се са главним атракцијама „града са стотину црквених торњева“ – Старомјеским намјестима, астрономским сатом Орлојем, Карловим мостом и замком Храдчани, са црквом Светог Вида.

Зденко Филиповић, професор

ШИРОМ ЕВРОПЕ

Естонија

У оквиру Еразмус+ КА229 пројекта „Inclusive Education and Distance Learning in Digital Era“ („Инклузивно образовање и учење на даљину у дигиталној ери“) наставници наше школе – директор Милан Ђорђевић, помоћница директора Марија Ђокић и наставници Бранкица Петковић и Зденко Филиповић, од 16. до 23. јануара 2022. ишли су на студијско путовање у Естонију. Заједно са партнерским школама из Бугарске, са Сицилије (Италија) и Мадерире (Португалија) били су гости школе домаћину „Nooruse Kool“, у граду Куресару, на острву Сарема. Наставници су се кроз различите радионице упознали са образовним системима партнерских школа, разменили искуства из области инклузивног образовања и учења на даљину и договорили наредне кораке за предстојеће мобилности, у оквиру којих ће путовати и ученици наше школе. Посетили су чувену тврђаву у Куресару и обишли метеорске кратере у оближњем селу Кали. На крају студијског путовања посетили су главни град Естоније Талин и видели његове главне знаменитости – Стари град и његове неколико векова старе и нетакнуте зидине, брдо Томпа, са зградом естонског парламента, главни градски трг, са прелепом зградом градске већнице, и неколико прелепих цркава, укључујући цркву Светог Олафа и катедралу Александра Невског.

Зденко Филиповић, професор

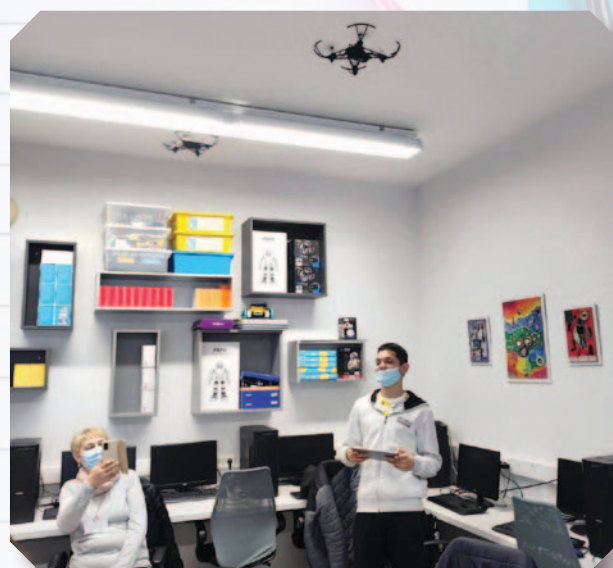

Хрватска

У оквиру Еразмус + КА229 пројекта „eQuality Schools, eQuality Future“ ученици наше школе Јана Николић, 8/2, Неда Виденовић, 8/4, Тина Милетић, 8/3, и Душан Крстић, 7/2, заједно са својим наставницима Миланом Ђорђевићем, Маријом Ђокић, Владом Ракићем, Бранкицом Петковић и Зденком Филиповићем, од 7. до 11. фебруара 2022. године, били су гости школе „Томаша Горичанца“, у Малој Суботици, Република Хрватска.

Заједно са партнерским школама из Хрватске и Пољске, као и Италије и Шпаније, које су узеле учешће онлајн, спроведене су радионице на тему инклузије. У оквиру пројектних активности, осим у школи домаћина, радионице су одржане и у „Првој основној школи“, у Чаковцу, као и у Загребу и Вараждину. Овом приликом су договорени и наредни кораци за предстојеће мобилности.

Зденко Филиповић, професор

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

У оквиру Дечје недеље, поред бројних активности наших ученика, имали смо част да нашу школу посете познати песници за децу Тоде Николетић и Пеђа Трајковић. Деца су уживала у поезији, али и у дивном дружењу, које, у време вируса, забрана и ограничења, свима веома недостаје.

Данијела Томић, проф. разредне наставе

ПЛАВА БОЈА СНЕГА

ПЛАВА БОЈА СНЕГА НА ФЕСТИВАЛУ У ТРСТЕНИКУ

Драмска секција ученика млађих разреда и ове године остварује запажене резултате на смотрема и фестивалима. На смотре сценског стваралаштва „Моравски цветић“, у Трстенику, осваја чак пет значајних награда. Награда за мушку улогу припала је Петру Видојевићу, за улогу краља, и Богдану Спасићу, за улогу дворског мудраца.

„То је награда коју смо доделили због изузетне захтевности текста Григора Витеза, који је сав у стиху и који је чак и за професионалне глумце велики изазов и захтев“, стоји у одлуци жирија који је састављен од људи из редова професионалних режисера и глумаца.

Представа је добила и награду за избор текста.

Плакета „Моравски цветић“, за најбољу сценографију, и награда за најбољи костим припала је Данијели Томић.

Секцију воде учитељице Биљана Антић, Мирјана Радовановић и Данијела Томић.

FOTO
BLIC

СТИХ ЗА ОГИЈА

„Драга децо, загрлимо једни друге лепим речима и стиховима ове године, када нам је загрљај забрањен.“

Овим речима је Удружење „Безбедно дете“, у сарадњи са Културним центром Власотинце позвало на стваралачко дружење конкурсом „Стих за Огија“. На листи награђене деце су се нашла и имена ученика наше школе. Вукашин Милојевић, 3/4, освојио је другу награду у категорији поезије, а Уна Вељковић, 4/4, трећу награду у категорији прозе.

Деца су украс света

Као брош што капут краси,
Као машна у коси,
Тако деца овај свет красе
Док их ветар на све стране носи.

Деца, то су дивна створења
Што осмехом красе паркове и школе.
Дечја песма се најдаље чује.
Деца најлепше знају да воле.

Деца су најлепша слова у књизи,
Бисери што красе планету.
Од доброг бољи,
Од лепог лепши,
Деца су најлепши украс на свету.

Вукашин Милојевић 3/4, друга награда на конкурс „Безбедно дете“, Власотинац

СКРОВИШТЕ СРЕЋЕ

Дечији осмех је најбезбедније скровиште среће

Осмех је крива линија која поправља многе ствари у животу. Развучем осмех и брига ме за све. Кажу дечији осмех је лек за све болести. Јесам дете, али слажем се са том изјавом. Деца имају своју формулу за осмех и срећу. Моја је формула следећа: Ако мислиш да сам у праву, послушај ме и примени мој рецепт:

ЈЕДИ – здраво, умерено, разноврсно, пуно воћа и поврћа, мање слаткиша

ПУТУЈ – често, упознај лепоте света, тако богатиш свој живот

ПРИЧАЈ – смирено и лепе теме које изазивају блистав и широк осмех, најшири

ДИШИ – пуним плућима, дубоко, шетај природом и смеј се птицама и дрвећу

РАДИ – оно што волиш, стрпљиво, предано, вредно, марљиво

ВОЛИ – заљубите се у себе и живот који струји поред вас

МИСЛИ – позитивно, креативно, реално

ЖЕЛИ – реалне ствари, ситнице срећу чине

МАШТАЈ – легни и маштај, сањари

ХУМАНОСТ – помажи несебично и поклањај осмех свима којима је потребан

ЧИТАЈ – научи нешто ново, свака књига носи нека нова изненађења...

Осмех је дар, извор среће и радости. Дечији осмех лечи душу, изазива сузе радоснице, развесели уплакane и несрећне... Зато је дечији осмех најбезбедније скровиште среће.

Кикоћи се на сваком кораку. Осмех злата вреди, зато:

СМЕЈ СЕ И НИКАД, АЛИ НИКАД НЕМОЈ ПРЕСТАТИ ДА СЕ СМЕЈЕШ!

Уна Вељковић, 4/4, трећа награда на конкурсy „Безбедно дете“, Власотинац

САРАДНИЦИ СУНЦА

Ања Живадиновић, ученица наше школе, полазник је Академије „Сарадници Сунца“, у организацији Фондације „Ршум“. Академију води цењени песник за децу Љубивоје Ршумовић уз помоћ својих сарадника, истакнутих дечјих песника и стваралаца.

Ања је учествовала у трећем по реду стваралачком кампу, који је у Београду реализован од 20. до 27. августа 2021. године. Полазници кампа су деца која су се већ истакла на великим литерарним фестивалима, а која, по речима Ршума, и нису почетници, већ добитници награда, од којих се може учити.

Велика је част за наш град и за нашу школу што је наша Ања једна од десеторо полазника Академије „Ршум“.

Данијела Томић, проф. разредне наставе

Од снова до среће

Неко сања да лети изнад неба,
Изнад малих звезда,
И својом топлином топи језеро од леда.

Неко сања да вири изнад дуге,
И чаробном гумицом
Брише све на свету туге.

И ја тако сањам,
И ја тако волим.
Ја своје снове шећером солим.

Од снова до среће дуга је мост;
Док по њему скакућем
У мени трепери радост.

Ања Живадиновић 4/4

ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“
Ментор: учитељица Данијела Томић

ПОКРЕТ ГОРАНА

Ликовни и литерарни конкурс, школска 2020/2021.

Поводом 5. јуна – Дана заштите животне средине, Покрет горана Србије сваке године организује ликовни и литерарни конкурс.

Ученици наше школе редовно учествују и остварују запажене резултате.

У школској 2020/2021. години на нивоу града награђени су ликовни радови следећих ученика: Ива Милојевић, 4/1, Нађа Цветковић, 5/4, Милица Стефановић, 4/1, Михајло Митровић, 4/1, Наста Виденовић, 1/3, Петра Маринковић, 1/3, Теодора Ранђеловић, 4/1, Уна Вељковић, 4/4, групни рад одељења 4/1.

Ива Милојевић, 4/1

Михајло Митровић, 4/1

Нађа Цветковић, 5/4

Уна Вељковић, 4/4

Наста Виденовић, 1/3

Петра Маринковић, 1/3

ПОКРЕТ ТОРАНА

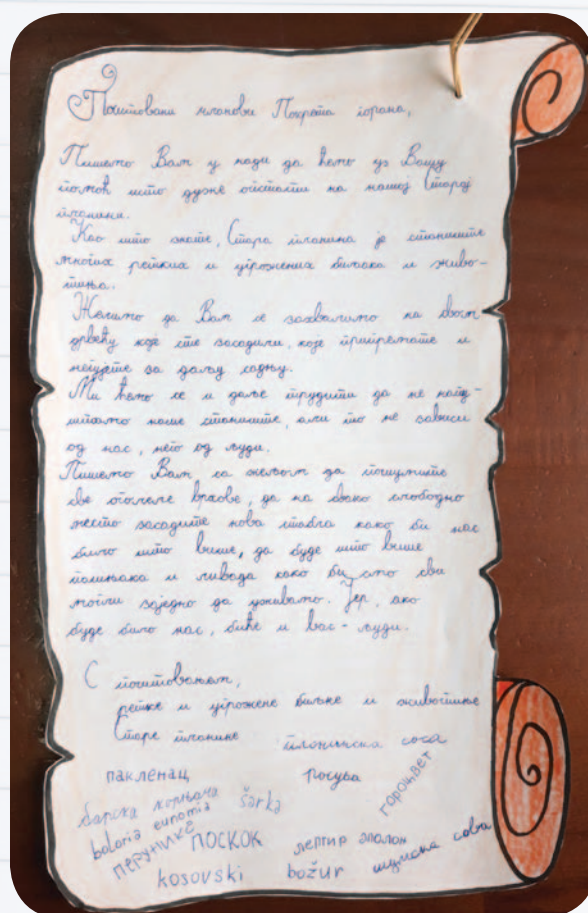

Ученици одељења 4/1

Групни рад одељења 4/1

Од одабраних радова 3. награду на републичком нивоу освојио је цртеж Милице Стефановић, ученице одељења 4/1.

Порука одељења 4/1 Покрету горана

Захваљујући овим резултатима наших ученика, школски простор је оплемењен са више садница тује, које су ученици након доделе награда засадили у простору школског дворишта код библиотеке.

Ликовни конкурс, школска 2021/2022.

И у овој школској години наши ученици настављају са успесима, па је у категорији Плакат од 5. до 8. разреда, ликовни рад Василије Првуловић, ученице 6/3, награђен 2. наградом на републичком нивоу.

ПОКРЕТ ГОРАНА

Такмичење ученика 6.разреда у познавању рада Покрета горана

Ова година је јубиларна 60. година Покрета горана Србије.

Покрет горана Србије сваке године традиционално организује такмичење у познавању рада, активизма и традиције Покрета горана. Наша школа се победом на општинском такмичењу пласирала у финале.

На завршној радионици у склопу пројекта „Заштита, очување, вишенаменско коришћење и подизање свести и знања о вредностима шума код младих“ такмичило се 20 школа из целе Србије. Екипу из наше школе су представљали ученици 6. разреда: Наталија Владимировић, 6/3, Павле Гаврић, 6/3, и Јован Павловић, 6/2.

Ментор ових ученика је наставник биологије
Младен Радивојевић.

ПОКРЕТ ГОРАНА

Конкурс „Шума блиста“

У оквиру пројекта „Шума блиста“, који се реализује под покровитељством компаније „Алфа Плам“, из Врања, у сарадњи са Еколошком организацијом „Зелени кључ“, из Ниша, и Покретом горана Књажевца, учествовали смо на ликовном конкурс. Овом стваралачком изазову под називом „Шума блиста“ одговорили смо веома креативно, наша школа је добила захвалницу за учешће, а наши ученици су награђени, и то у две категорије - млађи и старији разреди:

од 1. до 4. разреда:

1. Петра Маринковић, 2/3
2. Ђорђе Гаврић, 1/1
3. Виктор Миленковић, 2/3.

Петра Маринковић, 2/3

Ђорђе Гаврић, 1/1

Виктор Миленковић, 2/3

ПОКРЕТ ГОРАНА

Од 5. до 8. разреда:

1. Ема Сотировић, 5/3
2. Јана Видојковић, 5/1
3. Лука Виденовић, 5/3

Ема Сотировић, 5/3

Јана Видојковић, 5/1

Лука Виденовић, 5/3

ПОКРЕТ ГОРАНА

У завршном делу пројекта „Шума блиста“ ученици наше школе су засадили саднице јасена у школском дворишту.

Захваљујући нашем учешћу у овим активностима и наша општина је постала богатија за 900 садница храста китњака, које су у сарадњи са „Зеленим кључем“, из Ниша, Покретом горана Књажевца и ЈП „Србија шуме“ у новембру засађене на територији Влашког Поља.

Захваљујемо се организаторима што су омогућили да се чује и глас ученика о односу и понашању људи према природи. Надамо се да ће ове активности утицати на појединце да воде рачуна о заштити животне средине и дају свој допринос у њеном очувању. Оно што чинимо данас утиче и на будуће генерације и зато ...

... Нека је дрвећа у градовима више да се боље дише! Шума нек блиста и нека је чиста!

Поводом 60 година свог постојања, Покрет горана Србије је доделио повеље наставницима за веома успешну сарадњу и ангажовање у области рада и деловања Покрета горана. Повеље су добили наставници биологије Синиша Накић, Анета Георгијев, Младен Радивојевић и учитељица Биљана Симоновић.

Биљана Симоновић, проф. разредне наставе
Младен Радивојевић, проф. биологије

ЧУВАРИ ТРАДИЦИЈЕ

„Тимочки вез“

Ученици одељења 4/1 и 4/2 наше школе учествовали су у снимању филма о везу у нашем крају. Филм „Тимочки вез“ снимљен је за РТС у оквиру серијала „Златне руке“, и постављен на друштвеној платформи Јутјуб (<https://youtu.be/YrCx9aRivnk>).

Ментор у изради овог пројекта је Љиљана Михајловић, председница Удружења за неговање традиције „Извор“, а сарадници у пројекту били су Јагодинка Милисављевић и Новица Лападатовић, учитељи ова два одељења.

Ђурђевдански обичаји

Средином јуна 2021. године ученици одељења 4/1, 4/2 и 5/2 учествовали су у пројекту „Тозин лонац – Бањица ’21“, када су снимили филмски запис о ђурђевданским обичајима. Филм је урађен за Министарство туризма, а под покровитељством Туристичке организације Књажевац и СО Књажевац.

Традицијом у Европу

У оквиру манифестације Традицијом у Европу, која се одржава сваке године у децембру у Дому културе у Књажевцу, наши ученици су се такмичили у изради дечијих обредних пешкира и обредних хлебова.

Постигли су добре резултате. Ево награђених ученика:

Сташа Симић, 4/2 – 3. место за обредни пешкир;

Анђелија Голубовић, 4/1 – 3. место за обредни хлеб;

Љиљана Ђорђевић, 4/1 – Специјална награда за обредни хлеб;

Мина Виденовић, 4/2 – Специјална награда за обредни хлеб и

Соња Вуковић, 4/2 – Специјална награда за обредни хлеб.

ЧУВАРИ ТРАДИЦИЈЕ

Ученици 4/2 извели су пригодан под називом „Прошетајмо нашим градом“.

Обележавање славе Удружења за неговање традиције „Извор“

Поводом Светог Атанасија, славе Удружења за неговање традиције „Извор“, ученици наше школе извели су пригодан програм, који су припремили уз подршку својих учитеља Јагодинке Милисављевић и Новице Лападатовића. Наша најмлађа чланица „Извора“ Мила Јеремић преузела је славски колач за следећу годину.

ЧУВАРИ ТРАДИЦИЈЕ

Да се не заборави

Под слоганом „Да се не заборави“, а у оквиру Манифестације дечјег стваралаштва „Чаробне полице Биби Сликовчице“, у Удружењу за неговање традиције „Извор“ одржане су радионице о изради везеног пешкира, у којима су учествовали ученици одељења 4/2, и радионице о изради обредних хлебова, у чему су се опробали ученици 4/1, 4/2 и 4/3.

Ученици су показали велико интересовање и уживали у раду, а на крају су добили пригодне поклоне и дипломе.

БИБИНИ ДРУТАРИ

БИБИНЕ КЊИЖЕВНЕ НАГРАДЕ

МЛАЂИ УЗАСТ

1 ПРВА
НАГРАДА

Мост обале позвао у шетњу

Обале са једне и друге стране биле су различите. Људи су били различити. Да би се споразумевали и дружили, направити су мост. Тај мост је променио све.

Милица Живковић 1/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Мост обале позвао у шетњу“, Јована Марковић
6/3 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

3 ТРЕЋА
НАГРАДА

Камо среће да сам цвеће

Била једна висабаба, која је чекала да неко дете прође. Чека она, чека, и ето, једна девојчица пролази ту. Висабаба рече: „Хеј, убери ме!“ Девојчица се окрену и одговори: „Не могу, идем у школу“. Висабаба рече: „Молим те, молим те!“ Девојчица одговори: „Е, камо среће да сам цвеће“. Висабаба је пита: „А зашто хоћеш да будеш цвеће?“ Девојчица рече: „Па да не идем више у школу“. Девојчица оде у школу, а висабаба остаде у трави.

Милица Радошљевић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

3 ТРЕЋА
НАГРАДА

Даска за Пинокија

Било једно дрво старо и скоро је било труло, па сам одлучио да то дрво искористим и направим свог Пинокија. Исекао сам дрво и, наравно, добио сам неколико дасака, што је било и очекивано. У кући сам имао неколико ексера и чекић и бацио сам се на посао. Направио сам лутка, али када је лагао, није му растао нос, већ су му расле ноге. Сигурно сам направио погрешан механизам, помислио сам. Нисам толико марио, мислио сам да мој лутак неће лагати, али није било тако. Свака реч коју је изговорио изазивала је раст његових ногу. Нисам више могао то да поднесем, па сам га поклатио зоо-врту, јер нису имали жирафу. Пинокио сада грицка лишће у свом новом дому и глуми жирафу.

Бобан Радошљевић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

*Награђене књижевне радове изабрали Бранко Стевановић, Поп Д. Ђурђевић и Владана Стојадиновић. Посебне Библијске награде за најбоље писце и илустраторе додељује редакција Библијског дневника.

3 ТРЕЋА
НАГРАДА

Мост обале позвао у шетњу

Ката је једног дана отишла на мост и видела је реку како тече грена путину. Потрчала је до тамо и видела вису. Виса јој је рекла да се не плаши и да хоће да јој направи савесну калнину прну цвећа. Ката је рекла – може. Али, вика јој није рекла да ће јој ставити и круну да буде краљица мочваре. Ката на то није пристала, отишла је кући и јако дуго размишљала о томе. Вратила се тамо и рекла да ипак хоће, да не посвари причу. И тако, од једне обичне девојчице постаде краљица мочваре.

Јелена Живковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Мост обале позвао у шетњу“, Даница Станковић
7/2 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

СТАРИЈИ УЗАСТ

1 ПРВА
НАГРАДА

Бубамаре добиле богиње

Најновија вест: „На једном старом археолошком налазишту, два археолога, бубомољка и смрдибуба, пронашли су слике бубамара, и то без тачака, тако да можемо закључити само једно – саопштили су високи представници Владе – данашње бубамаре добиле су богиње“.

Александра Миловановић 7/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Камо среће да сам цвеће,
да се грлим са Сунцем,
да ме роса мије,
да ме пчела пије.

Камо среће да сам цвеће,
да красим ливаде и шуме,
да мирисом опијам све друге
и красим косу уплетену.

Камо среће да сам цвеће,
да ме ветар увија и хлади,
да ме киша залива и храни,
па да ме пољупцем награди.

Љубица Трифуновић 6/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Пред спавање размишљао о свему, али тада сам размишљао о свемиру и ходу по Млечном путу. Мало сам се унео у све то и после неког времена, наравно, заспао сам, али нисам био свестан тога, само сам одједном испред себе видео мало зелено створење. Представило се као SimXII и кренуло је да прича неке децимале, где сам га зауставио и упитао сам га како се створио ту. Рекао је да је стигао са планете чије име не могу да изговорим. Поново сам га упитао: „Шта ћеш ти овде?“ Он ми одговара: „Зар ниси рекао да желиш да прошеташ по Млечном путу? Ево, дошао сам да ти то испуним. Хајде, устај са тог кревета и крећемо.“ Ухватио ме је за руку и само смо се одједном негде нашли. Све ми је било чудно и никада пре нисам видео то место. Рекао ми је: „Хајде сад ходај по Млечном путу“. Био сам у чуду, али сам направио један круг по Галаксији и рекао му: „Сада ме врати кући“. Поново ме ухватио за руку и одвео на његову планету. Тако ми је бар представио. Дошао је још један сличан човечуљак и рекао ми своје име. Звао се SimXIII. Наравно, SimXII му је брат. Они су ми рекли да је ово сада мој нови дом и показали су ми неку укопину у земљи и рекли да могу да се одморим. Спелеће чега се сећам је да сам се пробудио када ми је пас донео лоптицу да му бацам, тако да... Мој пас је мој херој.

Бобан Радошљевић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Авантуре се скривају у јастуку, чуче и чекају да неко легне на њихово скровиште да би могле да улазе у нечију машту и да свима улепшају сан.

Јања Тричковић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Плави зекан, сав уфлектан“, Лана Шушковић
6/2 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Да сам цветић на ливади,
на мене би слетео лептирић шарени.
Да сам цветић у саксији,
красила бих неки прозор најсјајнији.
Моја је жеља највећа
да сва деца буду башта најлепшег цвећа.

Кристина Савић 5. разред комбиновано одељење
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Камо среће да сам цвеће
Па да не носим маске због короне.

Камо среће да сам цвеће,
Учење ме баш нешто неће.

Милица Живковић 3/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Једног лепог сунчаног дана,
израстао је један цвет.
Какав цвет? Плави цвет.

И тако је плави цвет
растао, растао,
као срећа.

Онда, једног дана,
плави цвет је порастао
до облака.

Од тада су га
сви звали највећи
плавушави цвет.

Маша Стефановић 3/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Љубичица Мица: Јао! Неко дете ме је убрало!
Ружа Милица: Мене, срећом, није! Мене газда
свако јутро залива и чува.
Маслачак Миша: Јој, камо среће да сам такво
цвеће, да се не распадам сваки дан.
Ружа Милица: Е па, ја изгледа највише среће
имам.
Љубичица Мица: ОК, истина је. Само... можда
тебе сви на свету негују, али сви смо лепо
цвеће.
Маслачак Миша: Истина, сви смо дивни.

Ленка Симић 3/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Посебна Бибина награда за
најбољег писца

„Плави зекан, сав уфλεκан“, Нађа Марјановић
6/2 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

16

Мој тата је супертата и чувам га у срцу. Када га
видим, та лепа љубав из срца пређе ми на лице
и ја сам срећан. Срце ми брже куца. И тата свој
осмех чува у срцу, па кад ме загрли, ја осећам
да му је срце срећно и лупа као лудо.

Василије Ђорђевић 3. разред комбиновано
одељење ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Осмех се чува у деци,
радост се чува у детињству,
када би старији слушали дете,
осмех би лебдео око планете.

Јања Тричковић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Осмех се чува у деци,
отвори очи и душу, као мало дете
и сва лепота света у срце ће доћи.
Живот је леп,
дај осмех, радост, делић своје среће
и спаси нечији сан.

Осмех се чува у деци,
из осмеха љубав се рађа,
осмехом се туга лечи,
осмех је веома важан.

Уна Вељковић 5/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Осмех се у деци чува
Као сунце на небу
Као цвеће у башти
Као зрачак сунца у машти.

Као супа у шерпи
Као рупа у земљи
Као зека у шуми.

Осмех се чува у деци
И увек ће остати у деци
Као риба у реци.

Бобан Рагосављевић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

ПЛАВИ ЗЕКАН, САВ УФЛЕКАН

Био један зека. Питате се какав зека. Па, није
био тако обичан. Био је плави зека и звао
се Петар. Али, Петар је бежао од људи, зато
што он вреди 10.000 евра. Људи су баш људи.
Градоначелник га јури по цео дан. Петар је
добрио мисију да оде у Рио и да да познатој
певачици песму коју је написао. Срео је
девојку која је исто плава као он. Заљубио
се у њу и заједно су дали песму певачици.
Остали су у Рију и добили су три детета –
Луку, Матију и Софију.

Хелена Живковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Јелка: Је ли, ружо, где су ми ципеле?
Ружа: Које ципеле?
Јелка: Не прави ме лудом, молим те!
Ружа: Ааа, оне ципеле? Продала сам их зецу.
Јелка: Како си могла? Срам те било!
Ружа: Срам и тебе било! Исцепала си ми
хаљину када си ишла у маркет.
Јелка: Па добро, али ти си ми узела све паре
из новчаника.
Ружа: Узела сам ти паре да ти купим нове
чизме.
Јелка: Стварно?
Ружа: Стварно.
Јелка: Хвала. А ја сам ти ушила хаљину.
Ружа: Хвала.
И тако, од једне свађе настало је
пријатељство.

Хелена Живковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Да сам цвеће, била бих ружа,
црвена и лепа.
Да сам цвеће, стално бих кијала.
Алергична сам на полен.
Да сам цвеће, требало би ми много среће.

Софија Ђирковић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Плави зекан, сав уфлекан,
јури кроз шуму.

Јури, јури, као луд,
да нађе своју храну.

Нађе храну он и рече:
„Скви, ја ћу те појести“.

Софија Милојевић 4/1
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Плави зекан, сав уфлекан“, Сташа Ракић 6/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

БИБИНИ ДРУТАРИ

Плави зекан,
сав уфлексан,
трчи, скаче,
сав је несташан.
Не знам шта се са њим дешава.
Јуче сам га пустила у шумицу
да се поигра.
Аха, сада се моја мистерија разрешава.
Видео је једну зечицу,
исто плаву, исто уфлексану,
па се заљубио у њу.
Одједном је постао тужан.
Он је само видео
одроз у води који му се свидео.

Даница Филиповић 5/2 ОШ „Вук Караџић“

У једној шуми, поред две пећине, иза три баре,
испред четири миша, живео је један зека,
сав леп, добар сликар. Сликао је слике шуме,
ливаде и реке и, као сваки зец, мењао их за
шаргарепе. Па полако насликао још слика и
оде да их прода, али нико их није хтео, јер
су их већ имали. Мисли се зека, мисли, па
погледа горе и паде му идеја – насликаће
небо. Крену зека из шумице с кантом боје.
Испред њега је био мали камен. Зека се о њега
саплео, канта се просула на њега и тада је
постао плави зекан, сав уфлексан.

Михајло Мартић 5/3 ОШ „Вук Караџић“

Посебна Бибина награда за
најбољег писца

Био један зец, звао се Миша. Тај зекан је
био веома несташан. Волео је боје и кад се
уфлекла, мислио да му мрље боје лепо стоје.
Једног дана, зецу је било досадно, па је хтео
да нађе пријатеља. Зека је покушавао и
покушавао, али му није ишло. „Много сам
тужан“, рече зека. И онда зека одлучи да
поклони некоме слику, пошто је волео да
слика. Зека је тако насликао једну слику и
у школи је поклонио зечици Цвети. Цвета
се одушевила и позвала све из одељења да
виде слику. Зека, иако је био плав и уфлексан,
стекао је много пријатеља и заувек се са
њима дружио.

Ива Ђирковић 4/1
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Једног дана зекан скакутао кроз шуму,
пошао је до продавнице да купи храну.
Али је пут до продавнице баш дуг. Када је
сишао са пута, саплео се и завршио у блату,
али то га није спречило да продужи даље.
Када је пролазио кроз жбуње, лишће му се
залепило за крзно. На крају, када је стигао
до продавнице, схватио је да је заборавио
новчаник. Вратио се кући и легао да спава.
Сутра је опет отишао у продавницу и
понео новчаник. Напокон је купио свежу
шаргарепу.

Матија Николић 3/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Лена: Шта је било?
Мира: Изгубила сам зеку.
Лена: Не брини, вратиће ти се.
Мира: Јеси ли сигурна?
Лена: Јесам.
Мира: Ја се опет бринем.
Лена: Гледај! Ено га!
Мира: Јао, мој зекане, много си ми недостајао.
Лена: Види како је прљав.
Мира: У праву си. Идемо, зеко, да те окупамо.

Милица Живковић 3/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Плави зекан, сав уфлексан,
скакуће по ливади срећан.
Упадне у блато, па каже:
„Ко се лепше од мене умаже?“

Јања Тричковић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Један камени мост и једна река Тимок, два
најбоља друга, једног лепог дана разговарају.
Пита мост реку Тимок: „Колико си тајни
сачувао?“
Одговори Тимок: „Много, као што си и ти.
Многе су се приче испричале покрај мене,
многе су се љубави родиле и пољупци
размењивали.“
Мост каже: „Нас двојица смо највећи
савезници у чувању тајни. Нека тако остане,
пријатељу мој.“

Уна Вељковић 5/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Има један плави зекан,
мали и мекан,
који се ваљао у блату цео дан
и остаде сав уфлексан.

Кад у води погледа свој одраз,
не примети уфлексани образ.
Шта ће још овај зекан да ради?
Нека се мало поигра у нади.

Ања Живадиновић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Зекан: Је ли, Зеко, која ти је омиљена боја?

Зеко: Плава. А теби?

Зекан: Омиљена моја боја је црвена. А омиљена
воћка?

Зеко: Било шта што је плаво.

Зекан: Како то, па ти си опседнут плавом бојом!

Зеко: Па ја бих волео да сам и сам плав.

Зекан: Стварно? Знаш, ја знам једног
мађионичара који исто воли плаву боју и ради
плаве трикове.

Зеко: А је л' може мене да претвори да будем
плав?

Зекан: Не знам.

Зеко: Ја идем да питам. Здраво.

Зекан: Здраво.

Зеко: Можете ли да ме претворите да будем
плав?

Мађионичар: Бооом...

Николија Милојковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

22

„Плави зекан, сав уфлексан“, Јована Марковић
6/3 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

24

„Дрвету је крошња ко народна ношња“, Јана
Гавриловић 6/3 ОШ „Димитрије Тодоровић
Каплар“

Био једном један плави зец. Играо се и скакутао тако, док не наиђе на блато. Дуго, дуго је стајао ту и на крају заспа стојећи. После пар минута, прођоше кола. Он се уплаши и пробуди. Заборавио је да је ту блато и упаде. Толико је био умазан и блатнава, да му се није видео реп.

Милица Радисављевић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Плави зекан, сав уфлечан“, Ена Сотировић
5/3 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Зец је једнога дана отишао у град. Нашао се у кући сликара који тренутно није био ту. Зец је пронашао фарбе и ускскао у једну по једну и тако све док се сликар није вратио. Онда је затекао у кући шареног зеца. Уплашили су се и он и зец, али када је прошло мало времена, њих двојица су се здружили и постали најбољи пријатељи.

Софија Ђирковић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

БРОД КОЈИ НИЈЕ УМЕО ДА ПЛИВА

Замислите чудо једно – брод који не уме да плива. Каже: „Плашим се воде, превише је хладна.“ Сваког дана је гунђао како би више волео да је постао авион. И тако, грађанима тог мирног града досадило је да брод сваког дана само гунђа, гунђа и ништа не ради. Решили су да му направе крила и да постане авион, да може да одлети што даље од њих. То су урадили и онда је брод одлетео. Међутим, после пар дана брод се вратио кући, и то сав изгребан. Када су га питали зашто, он је рекао да је преживео разне сударе са птицама, небеске олује, и онда је ипак закључио – боље је да пливи хладним водама него страшним и опасним небом.

Александра Миловановић 7/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Бродови чекају у луци да крену на пловидбу, те ће један од њих: „Ја не могу да идем!“ Пита га други брод: „Зашто не можеш? Не умеш да пливаш?“ Остали бродови почеше да се кикоћу, па видеше да је тај брод кренуо, тек онда га чуше како виче: „Мислим да си био сасвим у праву, али сад је касно, јер ја потонух!“

Јања Тричковић 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

ПТИЦЕ КОЈЕ ИДУ ПЕШКЕ

Једног дана у свету птица настала је збрка. Пеликан Сава објавио је да је толика гужва у ваздушном саобраћају, да су све птице летачице морале да иду пешке. Пошто им се то није свидело, подигле су револуцију против авиона. Пар дана касније, птице су слободно летеле, док су авиони морали да иду пешке.

Александра Миловановић 7/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Гегају се док ходају мали црно-бели птићи. Снег и лед око њих, ал' њима то не смета.

Навикли да иду пешке, у колони један по један, изгледају мало смешно, као пресликани.

Али зато ови пливачи сваки дан сочну рибу смажу у једном залагају.

Љубица Трифуновић 6/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Птице које иду пешке“, Даница Станковић
7/2 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Један брод је отишао на море, али није знао да плива. Његови родитељи су га научили, али не баш најбоље. Терао је инат, отишао мало даље, ударио у стену и од тада га у шали зову „Титаник“.

Дина Ахмети 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Птице које иду пешке“, Милица Павковић
8/3 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

БИБИНИ ДРУТАРИ

Једном давно, можда пре сто лета,
досадило птицама да облетају пола света.
Нису знале да је теже
провлачити се кроз траву и паукове мреже.
Свака птица за себе кука –
имамо крила а не користимо их. Брука! Брука!
Не падају им више глупости на ум
и никада више не споменуше друм.

Милош Милетић 5/1 ОШ „Вук Караџић“

Иду две птице, замислите, пешице. Прва
другу пита: „Да ли све птице ходају?“
Друга одговара: „Не, нису све паметне као
нас две.“
На то ће прва птица: „А да покушамо мало да
летимо? Улењиле смо се.“
Друга: „Нека мисле остале да смо способне
за све. Не морају да знају да су нам крила
остарила.“
Испрси се прва птица, подигне главу и
наставе да шетају.

Уна Вељковић 5/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Птице које иду пешке“, Тина
Милетић 8/3 ОШ „Димитрије
Тодоровић Каплар“

Посебна Бибина
награда за најбољег
илустратора

29

Мост обале позвао у шетњу,
да се мало прошетају око града.
Како су се они шетали,
сви су их чудно гледали.

Како су се померали,
свима су забуну направили,
па су њиховом малом шетњом
цео град изокренули.

Јања Тричковић 7/4, ОШ „Д. Тодоровић Каплар“

Знате ли ви како су неки мостови неваљали?
Уместо да уживају и буду од користи, они
не само да беже, што је већ проблем, него
поведу и обале у шетњу, па направе поплаве,
па се рано ујутру врате мислећи да их нико
није приметио. Ја јесам и сада сам рекао и
вама, али немојте да будете тужибабе, пошто
и мостови морају да се прошетају.

Милош Милетић 5/1 ОШ „Вук Караџић“

Мост дошао до обале и пита је:
Хоћеш да се шетамо?
Обала: Па не знам, мислим да би било боље
да се играмо.
Мост: Мало ћемо се играти и мало ћемо се
шетати. Може?
Обала: Може.

Софија Ђирковић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Једног дивног дана поклонила сам
Пинокију једну даску од дрвета. Обећао је
да ће је чувати до краја живота и да ће је
искористити паметно. Сада је све на њему.
Да ли ће помоћу ње да пронађе љубав,
тако што ће да нацрта на њој лепу дрвену
девојчицу, или ће том даском да закрпи кров,
не знам. Ако вас занима, мораћете сами да га
питате.

Уна Вељковић 5/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Био један усамљени деда па резбарио
једну лутку, којој је дао име Пинокио. За
то му је требало пуно посебног дрвета.
Када је нестало дрвета, деда је био тужан,
па је одлучио да оде у Индију по то дрво.
Спаковао све и кренуо. Стигао је у Индију,
пронашао још мало посебног дрвета, али
више није хтео да се врати кући. Толико је
било лепо тамо, да би сваки човек остао.
Деда је остао, саградио кућицу и завршио
Пинокија. У зору је Пинокио оживео. Деда је
коначно имао другара.

Хелена Живковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

„Дрвету је крошња ко народна ношња“,
Миња Савић 5/3 ОШ „Димитрије Тодоровић
Каплар“

Шетао се Пинокио док није дошао до парка,
а тамо – отпала му даска. Није знао шта да
ради. Седео је и мислио, док се није сетио.
Пробаће да одскакуће. Устао је да проба
и одмах пао. Седео је и седео, док му није
пришао неко и помогао му да врати даску
тамо где треба. Пинокио отрча кући и
исприча све од почетка до краја. На крају
приче је постао дечак и није више било
проблема са даскама.

Милица Рагисављевић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Даска за Пинокија је тако мала
да чак ни он није знао
да ли је то шала.

Љуљао се на дасци цео дан
и био весео и разигран.
Играо се док не изгуби дах,
чак је на њој играо шах.

Не зна ни он
чему ће све ова даска да служи,
само жели да са њом
по целом свету кружи.

Ања Живадиновић 4/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

31

Дреће стално мења изглед своје крошње, зими је бела, у пролеће зелена, лети жућкаста, у јесен шарена. То су, у ствари, четири крошње, па дрво више мења крошње него члан фолклора народне ношње.

Дина Ахмети 7/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Шетао, тако, Пинокио, саплео се и – одломи му се дрвена рука. Отишао је код Ђепета да му направи нову руку. Морао је да пази како хода, да му опет не отпадне. Ђепето му је дао један удобан пар ципела, да и кад скаче до неба, више ништа не отпадне.

Ленка Симић 3/4
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

ДРЕВУ ЈЕ КРОШЊА КО НАРОДНА НОШЊА

Не каже се ђабе – дрвету је крошња ко народна ношња. Свако дрво краси његова крошња. Као када се девојка хвали ношњом коју је добила од баке, најлепше дрво у шуми хвали се својом крошњом. Док девојку красе накит и хаљина, дрво красе лишће, цветићи и плодови. Па када, крајем лета, сјајна јабука поцрвени ко румена ружа, девојка остави ношњу, златни накит и јелече, па потрчи, заједно са целим селом, у нади да ће и њој дрво оставити део своје народне ношње.

Александра Миловановић 7/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Народна ношња новогодишње јелке су сребрне и златне кугле, светлеће лампице разних боја и жута велика звезда што се као на небу сјаји. И лепи поклони за децу широм света. Још само кексићи и млеко за деду.

Матија Николић 3/2
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

1/4 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“
(ментор Мирјана Радовановић)

ДРУГА
НАГРАДА

Припремна предшколска група
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“
(ментор Мирјана Тошић)

„Дрвету је крошња ко народна ношња“,
Љубица Трифуновић 6/2 ОШ „Димитрије
Тодоровић Каплар“

Живео једном један дечак који је много волео лутке. Пошто није могао да купи скупу лутку, отац одлучи да сам направи лутку за сина. Када је син добио лутку, назвао ју је Пинокио. Дечак је једног дана нашао једну даску. Замолио је тату да обради даску. Отац то и учини и Пинокио је добио даску на којој је седео када дечак спава. Дечак је после одрастао, али и даље воли Пинокија.

Николија Милојковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Било једном једно дрво. Њега су звали дрво пророк. Њему су људи стално долазили да им прорекне дан. Једног дана опало му је лишће и није пророковало. Људи су били тужни и дани су им били тужни. А онда је једног дана израсло чак до неба...

Николија Милојковић 3/3
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

ПОСЕБНА БИБИНА ПОХВАЛА

Кристина Савић 5. разред

Лена Пок 4. разред

Тео Милић 1. разред

Василије Ђорђевић 3. разред

Комбиновано одељење ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

1/3 ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“
(ментор Наталија Милетић)

Посебна Библина награда
за најмаштовитији рад

У ПРАЗНИЧНОМ ДУХУ

НОВОГОДИШЊЕ РАДОСТИ

Наши прваци су весело испратили стару и приредили добродошлицу Новој години.

Одељење 1/4, учитељица Мирјана Радовановић

Представници Општине Књажевац у сарадњи са Центром за социјални рад обрадовали су ученике сеоских школа у Штипини, Вини и Балановцу пригодним пакетићима.

Дом културе Књажевац је ове малишане из издвојених одељења, такође, обрадовао новогодишњим пакетићима. Деда Мраз, коме су деца писала поводом конкурса „Честитку достави, пакетић набави“, изненадио је, усређио, пробудио машту и дочарао магију новогодишњих празника.

Нена Дамјановић

Наташа Ристић

Татјана Поповић

СВЕТИ САВА

Ове године Сети Сава је обележен скромније но иначе. У Цркви Св. Ђорђа директор Школе Милан Ђорђевић, колачар, предао је славу Браниславу Младеновићу.

KNJAZEVAC

Knjaževac (until 1859 Gurgusovac) is a town and the seat of the municipality of the same name in the Zaječar district, in Serbia. According to the 2011 census, there were 18,404 inhabitants (according to the 2002 census, there were 19,351 inhabitants). The city is located in the valley of the river Timok. In Roman times it was known as Timacum Minus. Later it was called Gurgusovac. It was named today in 1859 after Prince Miloš Obrenović. Here are the Technical School (Knjaževac), the National Library of Njegoš and the Church of St. George in Knjaževac. A tourist attraction and a recognizable motif of the town is the Old Bazaar, the old town on the right bank of the Svrljig Timok. Boats used to sail our Timok. Maybe they will sail again, only if we love and protect our rivers more. I also love the surroundings of Knjaževac, with its hills and mountains in which small villages where our ancestors came from. The winter idyll on Babin Zub and the summer on Banjica - these are the memories that each of us has and that he will always carry with him. But, Knjaževac is not only made of natural beauties. There are many other things that are dear and beautiful to me and with which I grow up better. There is my kindergarten where I took my first steps, the school where I learned the first letters, my friends, my first crush. You are also the Library and the Homeland Museum, where I like to come and, hanging out, I learn something new. In the "Native Glossary", I learned a lot about the culture and history of Knjaževac and its surroundings. I am pleased to recommend to every visitor to visit the Homeland Museum of the City of Knjaževac, to peek into the valuable Homeland Collection of the Library, to walk to the house of Aca Stanojević. Knjaževac was the only Serbian town briefly conquered by the Bulgarians in the Second Balkan War. Six Bulgarian regiments attacked one Serbian regiment (First Serbian Regiment), which was of the third call (old men and children). The Bulgarians entered the city on June 24, 1913, but withdrew two days later - on June 26, 1913. When they liberated the city, the Serbian army witnessed the stories of the terrible crimes of the Bulgarians. Old men and boys who kept cattle were slaughtered, even young girls and old women were raped. The city was destroyed and looted by the Bulgarians. The Ining School was opened in 1931. The People's House in Knjaževac was consecrated before the end of 1935.

If one day I leave Knjaževac, I will always carry it in my heart and I will always return to it, because Knjaževac is my homeland!

Војин Спасић, 6/1

Жарко Раденовић, 6/1

ШАРЕНЕ СТРАНЕ

Миристи и боје мога завичаја

Књажевац је мој град
Где сам се родила и где живим.
Овде сам срећна са друговима својим
И свом се родном Књажевцу дивим.

У Књажевцу је моја кућа,
Двориште моје препуно цвећа,
Братова лопта, сестрина лутка,
Татин ауто, мамина срећа.

И моја мачка крај топле пећи,
Што безбрижно дрема и мило преде.
Све су то обичне, малене ствари
Које неизмерно вреде.

Књажевац има предиван парк,
Клацкалице, љубашке и тобоган.
Тамо су деца срећна баш
И никад нико није сам.

А близу парка је и мој вртић,
Где сам се први пут одвојила од мајке,
Где сам стекла прве другаре
И слушала омиљене бајке.

А крај вртића Дом културе
И образовања.
Ту сам упознала лепе књиге
И стекла многа знања.

Од Дома културе крени даље
Преко моста љубави,
Где су многи заљубљени
Своју љубав закључали.

Испод моста тече Тимок,
Предивна река
Која ће заробити срце
Сваког човека.

Некада се ово место
Звало Мала Венеција
Јер Књажевац има

Много мостова.

Ту ћеш осетити
Снажне мирисе
Дивиљих кестенова.

Миристи књажевачких кестенова
Дуго госте прате
И зато они увек пожеле
Да се у Књажевац врате.

А кад се уморе од дуге шетње
Старом чаршијом града,
Гости само пожеле да осете
Наше укусне специјалитете.

Ако желе да се осећају
Још лепше, срећније и боље
Морају да пробају наше
препржоље и намазоље.

А док уживају уз наше специјалитете,
Видеће голубе гургусане,
Како изнад њихових глава лете.

А свако ко жели да осети више
У Књажевац мора доћи
Јер овде се лепше дише.

Дуња Лазаревић, 6/1

Зима

Свуда је хладно и бело,
зима је стигла у град и село.
Испод стрехе се сакрио врабац
да копцу не буде мамац.
У пољу ветар фијуче,
крај топле пећи маче мјауче.
У дворишту пас лаје,
бака животињама храну даје.
Из оцака дим се вије,
коке се сакриле од тета лије.

Мила Радојковић, 2/1

Зима

Деца праве анђела у снегу,
на једном великом брегу.
Нова година нам стиже,
празници су нам све ближе.
Вејавица веје, веје,
а пећ нас греје, греје.
Снег нам стиже, све је ближе.
Деда Мраз нам долази
и поклоне доноси.
Пахуље су беле,
као звезде сребрне.

Мила Веселиновић, 2/1

Бени

Имам пса, зове се Бени
Он је хаски – црно бели.
Воли да поред мене скаче,
ни за шта га није брига.
Воли да се мази,
Воли да се игра,
Мој пас вам је весео кô чигра.

Лана Анђелковић, 3/4

ШАРЕНЕ СТРАНЕ

Децембар

Кад дође први децембарски дан,
Медвед полако закључава стан,
И на врата исписује шапом:
– Не примам никог. Спавам зимски сан!

И снег тад има право да пада,
да мноштво белих пахуља вије
и све затрпа. А зека се јада:
– Требало би набавити скије!

Милица Љубеновић, 3/4

Мој деда Душко

Седа коса, браон очи,
То је мој деда Душко,
Којим се поносим.

Он је увек ту за мене,
Зато га волим,
А и он воли мене.

Он ми купује свашта,
Увек ме он чува
И зато га не дам ни за шта.

Лана Анђелковић, 3/4

Пролеће

Зима брзо прође,
Пролеће нам дође.

Пчелице зујкају,
Деца се играју.

Лепо зелени дрвеће,
Мирисно цвета цвеће.

Маша Стефановић, 3/4

Санке

Лете, лете санке,
Лете као стреле,
Узале и танке
Лете санке беле.

Санке јуре, јуре,
Има снега, има.
Ако се претуре,
И ми ћемо с њима.

Милица Љубеновић, 3/4

Мој драги пас

Увек постоји неко
Ко верује у вас,
А мени је, знајте,
Драги мој пас.

Слатко лице,
Образи плишани,
Он је препун шарма –
Драги мој пас.

Пси не знају лагати,
Све лепо обавесте нас,
Њима треба љубав –
Такав је мој пас.

Замислите само како је
Весео и забаван!
Хоће упознати и вас
Јер такав је мој пас.

Димитрије Динић, 3/4

Моја школа

У мојој лепој школи,
свака страна ми је знана.
Драга ми је моја школа,
никад у њој нисам сама.

ШАРЕНЕ СТРАНЕ

Школа носи и обавезе,
понекад се муке муче.
За малене дечје главе,
велике су то науке.

У школи нам је лепо,
свађе никад нема,
а наше пријатељство,
остаће за сва времена.

Милица Стефановић V/1
ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“

Живот је чудо

Живот за мене представља слику која почиње рођењем, траје током одрастања, сазревања, а завршава се смрћу. Све у животу своди се на борбу за живот, за живот онакав какав ми желимо.

Данас је просто немогуће остварити све своје жеље, имати савршен живот, без икаквих проблема, стреса, успона и падова. Савршенство се догађа само у филмовима. Живот чине проблеми, бес, разочарења, туга, срећа, радост... Све је то смисао нашег живота и то и чини наш живот. Многи непромишљени људи не желе да се сусретну са својим животним проблемима, па се онда мешају у туђе. Да би ти живот вратио срећу, мораш бити добар човек. Понекад нам живот пружи срећу и љубав, а некад тугу и усамљеност.. Многи млади људи мисле да се новцем може купити све, међутим, живот није играчка и не може се купити. Људскост, образ, културу, доброту и здравље не можемо купити, то је нешто непроценљиво. Током живота прате нас различити догађаји, мишљења, одлуке и кроз све то морамо проћи праћени срећом или без ње. Треба бити захвалан и увек поштовати то што живимо, јер једнога дана нећемо живети, а можда и не будемо задовољни оним што смо постигли. Никад не треба престати веровати у себе и давати себи највећу подршку, а и другима дати до знања да верујете у њих.

Најважније је уживати у животу и срећи, искористити га, јер живот је кратак и брзо ће проћи. Важно је уживати и живети срећно, јер живот је чудо!

Сара Вучић, 7/3

Има један чуперак плави

Сви знамо онај добро познат осећај, када одједном поцрвенимо и одлетимо у неки други свет, када машта преузме кормило и снови постану стварност, када један поглед говори хиљаду речи...

Ко би рекао, да је један тај плави чуперак као тајанствена магија, невидљива, али моћна. Она је као нит. Нит која све људе, да ли оне најмлађе или најстарије, повезује. Због тог тајанственог чуперка неко постане бољи, неко гори. Неко се опамети, а неко се само занесе. Шапати који злата вреде, тајна писма и поруке. Пазиш да ли ти се мајица слаже са бојом очију и да ли ти је кравата уредно везана, а тебе то чак и не занима. Пазиш да ли он или она гледа у тебе или можда прича о теби. Све је то део те тајанствене магије. Али, када се мало опаметиш и када ти памет дође у главу, схватиш да је све то било и помало глупо. Али, магија не престаје...

Без обзира што разум преузме кормило и стварност превлада сновима, кад год помислиш на ту прву љубав и на тај тајанствени чуперак, увек се зацрвениш, постидиш и занесеш. И зато се каже да прва љубав заборавља нема.

Александра Миловановић, 7/3

Мапе ума

Наш мозак не памти податке на начин на који их читамо у уџбенику, линијски и по реду којим их читамо. Не памти низове реченица, већ само кључне идеје и кључне речи, а склон је да у просеку 90% података заборави, убрзо после првог читања.

Како онда да учење буде олакшано и побољшано? У томе могу помоћи такозване „мапе ума“.

Мапе ума су метод за чување, организовање, памћење, учење и приказивање података по важности. Представљају начин да се много информација стави на један лист папира, да се на добар начин организују белешке. Оне су тако осмишљене да се подаци прилагоде начину на који наш мозак скупља, обрађује и памти податке. Мапе ума функционишу по принципу способности мозга да нарочито добро разуме, обради и упамти податке који су визуелно приказани и добро организовани. На такав начин је могуће сумирати и велико градиво и читаву књигу, олакшавајући себи да се касније присетимо свих главних ствари, без великих освртања на детаље.

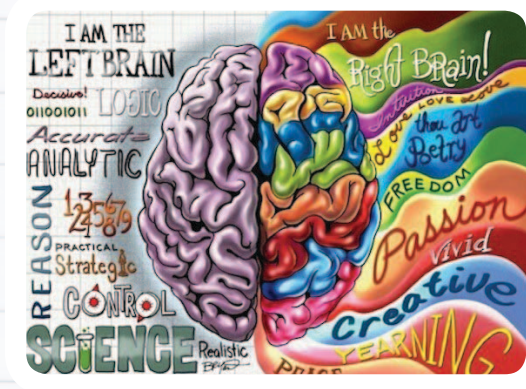
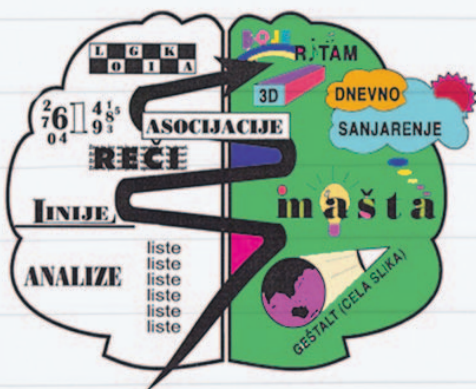
Творац технике „мапа ума“ Тони Бузан омогућио је људима широм света да повећају могућности својих умова. Цртање ових мапа може да се примени у сваком аспект у нашег живота, за учење и решавање проблема.

Успех оваквог метода се заснива на томе што се истовремено ангажују обе хемисфере мозга. Лева хемисфера, тзв. логичка хемисфера, бави се анализом, бројевима, речима, логиком, линијама и листама. Десна, тзв. креативна хемисфера, задужена је за синтезу, просторно разумевање, воли боје, ритам, маштарење и дневно сањарење. Помоћу мапе ума, удружују се логичко и креативно размишљање, лева хемисфера добија чињенице, а десна опише тих чињеница. **Када се повеже рад леве и десне хемисфере мозга, наш мозак може да ради много боље! Мапе ума укључују елементе који држе пажњу и левој и десној хемисфери мозга, јасно одређују кључне појмове, одвајајући битно од небитног. Уз помоћ много боја, слика, асоцијација, размишљамо успешније о теми коју учимо или истражујемо, брже и дуже памтимо информације.**

Како се цртају мапе ума?

Свака мапа ума полази од основног појма или теме (нпр. назива лекције или области), што се ставља у сам центар мапе (на лист већег папира, страницу рачунара, таблу...) и најбоље је да је приказано и у виду цртежа, као симбола кључног појма. Остали појмови или мање области гранају се из тог центра (цртају се гране и границе и на њих додају речи, бројеви или слике) док се не створи довољно кључних речи, изузимајући детаље. Кључне речи ће повезати главне делове садржаја. Мапа ума садржи асоцијације мисли које проистичу из централне тачке или се везују за њу.

Битно је да централни цртеж садржи минимум три боје, како би се створила илузија тродимензионалности која делује уверљиво нашем уму. Што више боја, то боље. Уколико је централни цртеж специфичан, смешан или садржи асоцијацију на кључни појам, наш мозак ће слику усвојити у делићу секунде. Треба користити различите боје и за различите области. Такође, што више цртежа, то

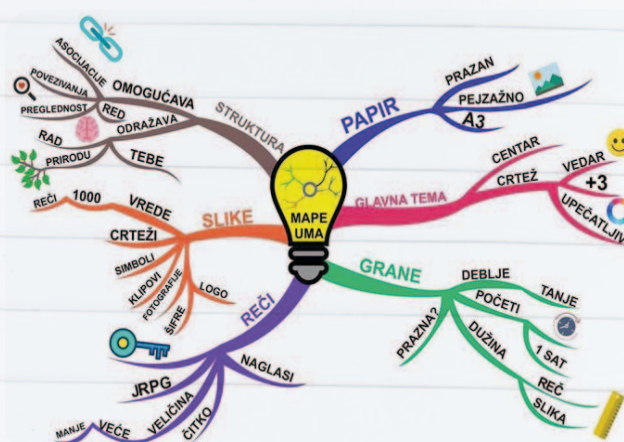
РЕЧ ПСИХОЛОГА

боље. Наш мозак воли слике и цртеже и све му је много занимљивије, лепше и лакше за памћење уколико све време прави сликовиту асоцијацију на дати појам. Често се каже да једна слика вреди хиљаду речи, а то је због тога што ће наш мозак последње заборавити, а прво се сетити неке слике или цртежа.

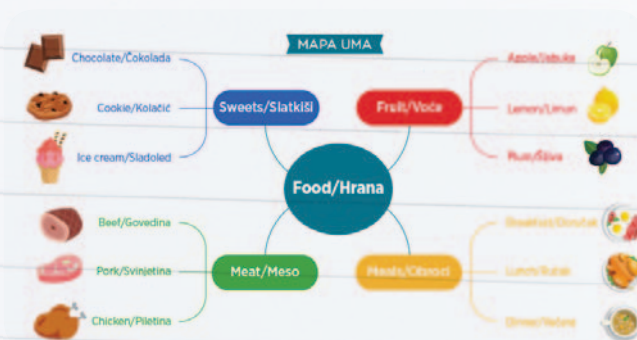
Мапе ума се могу правити и лепљењем сличица, макетица, папирића-отваралица у разним бојама, и на друге сликовите начине. Такође се могу правити и компјутерски, прављењем шема, додавањем илустарација, фотографија, интересантних симбола, цртежа, разноликих врста слова, бројева, што све може олакшати памћење. Постоје и неке готове апликације за прављење мапа ума, али је оригинални метод, помоћу папира и бојица, најбржи и увек на дохват руке.

Мапе ума су **КОРИСНА ТЕХНИКА УЧЕЊА САМО АКО ИХ САМИ ПРАВИТЕ** јер ћете тако знати шта значе појмови и илустрације на мапи и како су међусобно повезани, односно на шта вас асоцирају речи, слике, бројеви и остали делови мапе.

Примери мапа ума на тему „Мапе ума“:

Примери мапа ума за наставно градиво:

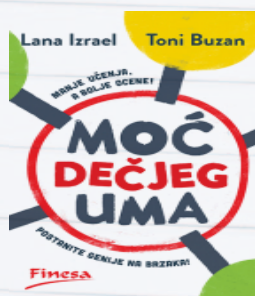

Упутства за цртање мапе ума можете погледати нпр. на: <https://www.youtube.com/watch?v=nIKJHbflUkI>

Можете прочитати и књигу Тонија Бузана и Лане Израел „Моћ децјег ума“.

Опробајте се у прављењу мапа ума и учините своје учење једноставнијим, забавнијим и трајнијим!

Татјана Алексић, психолог Школе

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

УСПЕСИ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА У ШКОЛСКОЈ 2020/21. ГОДИНИ

- ИНДИВИДУАЛНА ТАКМИЧЕЊА -

ПРВИ РАЗРЕД

Вељко Младеновић, 1/3

похвала на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

ДРУГИ РАЗРЕД

Милица Живковић, 2/2

похвала на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

Лука Околић, 2/2

3. награда на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

Игњат Петровић, 2/2

похвала на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

Хелена Живковић, 2/3

3. награда на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

Ђорђе Стефановић, 2/4

3. награда на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

Душан Ристић, 2. разред издвојеног одељења у Штипину

похвала на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

ТРЕЋИ РАЗРЕД

Немања Ранђеловић, 3/1

похвала на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

ЧЕТВРТИ РАЗРЕД

Ива Никодијевић, 4/3

3. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из математике

Ена Сотировић, 4/3

пласман на окружно такмичење из математике

Вук Петковић, 4/4

3. место на општинском такмичењу и 1. награда на окружном такмичењу из математике (последњи ниво такмичења)

3. награда на окружном нивоу математичког такмичења Мислиша

пласман у финале (републички ниво) такмичења „Математичка интернет олимпијада 2020“

Уна Вељковић, 4/4

1. место на републичком нивоу смотре „Читалићи 2021“ – „Читалићи креативци“

ПЕТИ РАЗРЕД

Анђела Ђокић, 5/1

1. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из математике

Нађа Никић, 5/1

3. место на окружном такмичењу из математике

Ива Милутиновић, 5/3

3. место на општинском такмичењу и 2. награда на окружном такмичењу из математике

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

Наталија Владимировић, 5/3

1. место на школском такмичењу и пласман на општинско такмичење из историје

Ања Спасић, 5/3

2. место на школском такмичењу и пласман на општинско такмичење из историје

Јана Василев, 5/4

3. место на школском такмичењу и пласман на општинско такмичење из историје

похвала на општинском нивоу математичког такмичења „Кенгур без граница 2020/21“

Јана Вељковић, 5/4

похвала на окружном такмичењу из математике

ШЕСТИ РАЗРЕД

Душан Крстић, 6/2

2. место на међуокружном такмичењу и пласман на републичко такмичење у гимнастици

Наталија Петровић, 6/2

пласман на окружно такмичење из математике

Павле Јеремић, 6/2

похвала на окружном такмичењу из математике

Сара Вучић, 6/3

1. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из математике

2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

Михајло Раденковић, 6/3

2. место на општинском такмичењу и 2. награда на окружном такмичењу из математике

Петра Здравковић, 6/3

3. место на општинском такмичењу и похвала на окружном такмичењу из математике

Никола Миљковић, 6/3

пласман на окружно такмичење из математике

Александра Миловановић, 6/3

пласман на окружно такмичење из математике

2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

Вељко Петковић, 6/3

2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

Јована Василев, 6/4

похвала на окружном такмичењу из математике

1. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 2. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

Марија Јовић, 6/4

2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

Јања Тричковић, 6/4

пласман на окружно такмичење из математике

СЕДМИ РАЗРЕД

Миљана Станојевић, 7/1

2. место на општинском такмичењу и 3. награда на окружном такмичењу из математике

2. место на општинском такмичењу, 2. место на окружном такмичењу и пласман на републичко

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

такмичење из физике

1. место на општинском такмичењу, 1. награда на окружном такмичењу и пласман на републичко такмичење из хемије

3. место на општинском нивоу математичког такмичења „Кенгур без граница 2020/21“ и пласман на републички ниво такмичења

Тина Милетић, 7/3

3. место на општинском такмичењу, 3. награда на окружном такмичењу из хемије

Вук Михајловић, 7/4

3. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из математике

3. место на општинском такмичењу и похвала на окружном такмичењу из физике

Арсеније Петровић, 7/4

2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из физике

Лена Здравковић, 7/4

3. место на општинском такмичењу, 3. награда на окружном такмичењу из хемије

ОСМИ РАЗРЕД

Илија Петровић, 8/1

1. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из историје

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 1. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

Вукан Јоксимовић, 8/1

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 1. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

Марко Цветковић, 8/2

2. место на школском такмичењу, 2. место на општинском такмичењу, 1. место на окружном такмичењу и пласман на републичко такмичење из историје

Милица Ђорђевић, 8/4

2. место на школском такмичењу, 2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из историје

2. место на општинском такмичењу и 3. место на окружном такмичењу из физике

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 2. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

2. место на окружном нивоу, 2. место на републичком нивоу и пласман на међународни ниво такмичења „Државно првенство истраживачких радова основаца“ (ДПИОС 2021) из области енглеског језика

Емилија Тошић, 8/4

3. место на школском такмичењу, 2. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из историје

3. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из српског језика

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 1. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

2. место на окружном нивоу и пласман на републички ниво такмичења „Државно првенство истраживачких радова основаца“ (ДПИОС 2021) из области физике

пласман у полуфинале (окружни ниво) математичког такмичења „Математичка интернет олимпијада 2020“

Филип Ранђеловић, 8/4

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

директна проходност на окружно такмичење „Књижевна олимпијада“

1. место на окружном нивоу, 1. место на републичком нивоу и 1. место на међународном нивоу такмичења „Информатичка олимпијада основаца“ (ИНФОС 2021)

2. место на окружном нивоу и пласман на републички ниво такмичења „Државно првенство истраживачких радова основаца“ (ДПИОС 2021) из области хемије

пласман у полуфинале такмичења из енглеског језика „Нирро“

Нађа Јаначковић, 8/4

3. место на општинском такмичењу и 2. награда на окружном такмичењу из математике

3. место на општинском такмичењу и пласман на окружно такмичење из српског језика

-ГРУПНА ТАКМИЧЕЊА-

„Читалићи 2021“ – „Читалићи гласници“: Матија Николић, 2/2, Вук Петковић, 4/4, Уна

Вељковић, 4/4, Богдан Спасић, 4/4

–2. место на републичком нивоу такмичења

Кошарка (женска екипа): Ива Крстић, 6/1, Ленка Павловић, 6/2, Лена Видојевић, 6/3, Ана

Живић, 7/1, Јована Стевановић, 8/1, Милица Ђорђевић, 8/4, Теодора Милкић, 8/4, Ана Лукић, 8/4

–1. место на општинском такмичењу и 2. место на окружном такмичењу

Кошарка (мушка екипа): Павле Јеремић, 6/2, Матија Томић, 6/4, Душан Божовић, 6/4, Вељко

Милошевић, 7/4, Вук Михајловић, 7/4, Михајло Жикић, 7/4, Вељко Драговић, 8/2, Марко

Цветковић, 8/2, Виктор Милосављевић, 8/3, Михајло Томић, 8/4, Димитрије Томић, 8/4

–1. место на општинском такмичењу и 2. место на окружном такмичењу

Футсал (мушка екипа): Матеја Николић, 7/2, Јован Томић, 7/4, Илија Никодијевић, 7/4, Жељко

Мијовић, 8/1, Алекса Костадиновић, 8/1, Лука Тошић, 8/1, Марко Здравковић, 8/3, Давид

Стојановић, 8/3, Виктор Милосављевић, 8/3, Михајло Томић, 8/4

–2. место на окружном такмичењу

Одбојка (женска екипа): Нађа Стефановић, 5/1, Сенка Алексић, 5/1, Дина Ахмети, 6/4, Тина

Милетић, 7/3, Наталија Радивојевић, 7/3, Нина Ћироска, 7/3, Марта Ненковић, 7/4, Лара

Јеленковић, 8/3, Емилија Тошић, 8/4, Неда Николић, 8/4, Ана Лукић, 8/4

–1. место на општинском такмичењу и 3. место на окружном такмичењу

НАПОМЕНА: Један број такмичења није реализован или је прекинут после школског нивоа, према одлукама стручних друштава, а због неповољних епидемиолошких услова (услед пандемије вируса Covid 19) и повременог преласка на наставу на даљину.

Татјана Алексић, психолог Школе